

а затим објашњава: Који има двије хаљине пека даде ономе који нема; и који има хране нека чини исто тако (Мк. 3,11).

А ево још духовних плодова: Обуците се, дакле, као избраници Божији, свети и љубљени, у милосрђе, доброту, смирену мље, кротост, дуготрпељивост (Кол. 3, 12-14). Основни плод покајања је љубав (Јн. 15,216).

Апостол Павле каже: Ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже,

Раздао је половину имања и још је више вратио онима којима је узео сувише.

Преп. Марија Египатска је у младости водила порочан живот. Какав плод покајања је донела? Отишла је у пустињу и почела да живи целомудрено.

Тако и ми треба да чинимо. На пример, обузима нас гордост и таштина. Молимо Бога да нам подари смирење. А како практично да прерадимо своју греховну природу? Треба да бу-

Човјек пати, прије свега, од зла које живи у њему самом, а затим и од зла које живи у другим људима. Зло се, као сњевна грудва, увећава, ако му се не супротстави добро, ако се зло не топи зракама добра и милосрђа. И у другим људима, и у себи самом, ми побјеђујемо хладно, тамно зло само сјајним, огријевајућим Христовим добром. То Христово добро некада може да буде гњевно, да свето негодује обличујући зло – оно понекад и мора да буде такво огњено, али оно никада неће носити зло под маском добра. Таква је особина духовног стања о којем говори апостол. Ми морамо, прије свега, водити рачуна о својој души и чувати је у мирном духу; а ако смо то достигли, помагаћемо души другог човјека, да пребива у добру.

архиепископ Јован (Шаховској)

а љубави немам, бишта ми не користи (1. Кор. 13, 38).

Тако чините (т.ј. донесите достојне плодове покајања) тим прије што знате вријеме, да је већ час да устанемо од сна (Римљ. 13,11).

Плодови покајања проистичу из истинског покајања. А истинско покајање значи искрену нелицемерну скрушеност због грехова. У Светом Писму се наводе конкретни примери истинског покајања које доноси достојне плодове. Ево на пример, какав је плод покајања донео Закхеј, неправедни скупљач пореза?

демо претопљени у огњу клевете, сплетки, подсмеха, разноразних понижења и увреда од стране свих људи, па чак и од најближих рођака – Господ нам шаље оно за шта Га молимо, зато што када молимо од Бога смирење то значи да молимо да нам пошаље људе који би нас смирили. И ако добродушно, без роптања, без озлојеђености и раздражљивости то примамо и ако радосно благодаримо Богу за све то, молимо се за оне који су нас увредили и не мењамо своје добро расположење према њима то значи да доносимо плодове истинског покајања.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДВАНАЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

усековање главе светог Јована Крститеља

преп. Теодора Солунска, св. муч. Василија

Мш. 19, 16 - 26, зч. 79; Мк. 6, 14 - 30, зач. 24.

1 Кор. 15, 1 - 11, зач. 158; Дай. 13, 25 - 32, зач.33.

свештеник Павле Гумеров

СРЕБРОЉУБЉЕ - КУЛТ ЗЛАТНОГ ТЕЛЕТА

Среброљубље, љубав према новцу и култ материјалних вредности су напаст данашњице.

Наше друштво је потрошачко друштво, које ужива у коришћењу материјалних добара, задовољства и забаве. А свака забава тражи средства. Култ новца је толико ушао у свакодневни живот, да курс валуте представља обавезну новост, коју преко радија емитују на сваких сат времена заједно с прогнозом времена, као да је то свима важно и неопходно. Лезидима се дубоко у сазнање уткива, да човек без великог новца и без богатства, не може бити срећан. Све се може степи само новцем. Ако га немаш, онда си ти баксуз. Једном сам у продаји видео и књигу „Како васпитати будућег милионера“. Саветује се да је богаташе најбоље васпитавати од пелена и усмеравати их на успех. Како васпитати часног, доброг и честитог човека, многе уопште не интересује.

Биће веома несрећан онај човек, којег безумии родители од

малих ногу буду усмеравали на успех, каријеру и богатство. Он никада неће знати шта је право пријатељство, љубав и вера, јер је њихнемогуће новцем купити.

Збој чегаје бојашом тешко да се сјаси?

Среброљубље, тј. служење материјалном јесте у правом смислу идолопоклонство односно поклоњење златном телету. Премда је, наравно, свака страст – идол: не можете служити Богу и мамону (Мт. 6, 24), тј. богатству.

Међутим, посебно служење материјалним добрима одвлачи човека од духовних вредности. Његова душа се испуњава другим, а он постаје у правом смислу речи материјалиста. Помисли и размишљања о земаљским добрима и вредностима не остављају место за духовност. Ето зашто је речено: да је тешко богатомеућиу Царство небеско (Мт. 19, 23).

Богу је потребно место у нашем срцу, да би имао где да пребива. Тад је човеку могуће указати помоћ. А да ли је то могуће

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

пе уколико су срце и душа заузети само материјалним? То опет не значи да је убогом и сиромашном лако. Сиромаштво такође може проузроковати безброј порока: завист, самољубље, унијне, роптање итд. Али је у Јеванђељу речено о тешкоћама спасења за богатог. И из историје се може видети, да су и Христос, и апостоли били веома сиромашни, да нису имали где главу

дужни смо не само да вратимо онолико колико нам је дато, него да умножимо и вратимо с каматом, користећи те дарове за помоћ ближњима и за спасење њихове душе.

Међутим, често не бива тако, па материјалне вредности узимају такву доминантну превагу у уму људи, да о Богу, души и ближњима они готово и не мисле. Верујућем човеку је некад

Што се тиче (монашког) пострига жена које имају малолетну децу, ја га никад нисам благословио. Ко сам ја да бих се препирао са Богом? Он јој је заповедио да буде мајка, и то је подвиг који треба да потраје читавог живота.

Сад је постало модерно да се све буде истовремено: и монахиња, и мајка, и супруга. Међутим, ја сумњам да ће то грађење куле и вавилонска мешавина довести до спасења!

Избор животног пута човек прави једном, и само се према посебном дејствовању Божијем човеку указује прилика и за другачији начин живота. Ако Сам Господ ослободи човека оних обавеза које је овај прихватио приликом избора животног пута – ако се упокоје супруга или деца – онда је то од Бога. Све остало је својевољност и самовоља. То Вам је одговор и за Т. која још увек није постала свесна хришћанка и која у том погледу храмље на обе ноге. Међутим, и Ви и отац Е. је већ сматрате монахињом!

Да ли је то озбиљно? Нека то одлучи сам Ваш свештеник. Уосталом, и Свјатјејши је издао указ, којим се забрањује „домаћи“ постриг, будући да сви, који желе да прихвате подвиг монашког живота, треба да буду у манастиру.

+архимандрити Јован (Кресијанкин)

да спусте; сиромашних хришћана је било много више. Премда је међу светима било и оних који су били веома богати: Авраам, цар Давид, Соломон, императори, кнезови итд. Није богатство грех само по себи, већ је наш однос према њему грех. Све оно што нам Господ даје, као што су на пример таленти и богатство – није наше. Ми смо само управитељи, чувари, а то је Божије. И

заиста тешко да разговара са мирјанином. Он само прича о земаљском и материјалном.

У Јеванђељу налазимо много поучних прича о богатим и богатству. Многе од њих говоре о правилном односу према богатству, а неке веома очигледно и сликовито показују безумље људи, који живе само за земаљске, трулежне вредности..

схијтуман Сава Псковско-Печерски

ПЛОДОВИ ПОКАЈАЊА

Једном приликом долази код мене једно духовно чедо и каже: „Оче, да ли могу да молим Бога да ми да смрт?“ „Шта се десило?“ питам.

„Страшно ми је тешко да живим... За све ћу морати да одговарам, за сваки корак, за сваки поглед, за сваку реч. Боље ми је да сад умрем, јер ћу до старости накупити много грехова.“

„А ти немој да их слажеш у кофер. Корак, поглед, празна реч – нису смртни грехови. Они су страшни само за оне који на

још нема плодова покајања. А да се човек не би плашио да умре треба да стекне плодове покајања.

Лако је умрети. Малодушни људи, чак, живот завршавају самоубиством. То су они који не желе да се боре с тешкоћама, али овакви су достојни сажалења, па, чак, и презира. За такве се Света Црква не моли. Ко нам је дао право да располажемо својом судбином? Нисмо се родили по својој вољи, и не треба ни да умремо по својој вољи!

Слушали сте празне речи и остало је сећање на њих. Непријатељ узима та својства памћења и од њих плете мрежу пред очима Вашег ума, како би га збунио. Сиђите тада у срце, одвратите очи од привидних непријатељских обличја и завапите ка Господу. То, што не видите напредак, није лоше, него добро. Невоља је када га видите. Само, када не видите напредак, уложите ревност и молитву за напредак и не препуштајте се безбрижности. Како би могло све одједном? Дошла Вам је добра помисао да отпутујете у манастир; пођите тамо што пре. Слушали сте празне речи и збунили сте се. Упоредите оно стање, када пребивате у непомућеној вери и у свом уобичајеном реду, са стањем у које Вас доводе празне речи, и видите где је истина а где лаж. То је исто што и рај и пакао. Зар хоћете да самоме себи будете непријатељ, па да напустите прво и да се приклоните другом?

св. Теофан Завворник

њих не обраћају пажњу, који их не признају за грехове, не кају се и не поправљају се, а ти одмах моли Бога за опроштај пред крстићем који носиш око врата, као што је чинила Преп. Марија Египатска, а затим се покај пред духовним оцем и потруди се да се поправиш, па од ових грехова неће остати ни трага. Сад би за тебе страшније било да умреш него да живиш зато што си дошла до покајања, али у теби

Дрскост је молити Бога за смрт! То је очигледан доказ да не желимо да живимо по вољи Божијој. Је ли ти јасно?“

„Јасно ми је, оче, а шта су то плодови достојни покајања.“

„Плодови достојни покајања јесу хришћанске врлине и добра дела. У Јеванђељу се много пише о плодовима покајања. Ево, на пример, апостол и јеванђелиста Лука пише: Родите, дакле, плодове достојне покајања (Лк. 3, 8),